

Vi måste manifesteras vår vägran och våra drömmar

Följande text publicerade *Europa Europa* i ETC 27/5 2014, två dagar efter Europaparlamentsvalet, som en reaktion på valresultatet.

Efter söndagens val kommer elva länder ha rasistiska representanter i EU-parlamentet. I tre av länderna är partierna valets segrare. Frankrike skickar fler rasister till Bryssel än Sverige skickar ledamöter totalt. Det är den parlamentariska verkligheten i Europa idag.

I arbetet med den antinationalistiska kabarén *Europa Europa* har vi samlats kring att kasta ljus på EU:s migrationspolitik. Den politiken har dödat 23 000 människor vid EU:s gränser bara under 2000-talet, den frihetsberövar hundratusentals människor som inte begått något brott och tvångsdeporterar både barn och vuxna till livsfarliga platser. Migrationspolitiken är en av de mest brutala konsekvenserna av de nationalistiska och rasistiska strömningar som präglar Europa. Efter söndagens val kommer nu rasismen få fler offentliga företrädare, mer utrymme, makt och kapital och valet innebär att fler rasistiska partier får inflytande över EU:s gemensamma migrationspolitik.

Men valresultatet har också uppstått i en verklighet där människor utan papper och juridisk rätt att vara i Europa just nu marscherar från Strasbourg till Bryssel för att manifesteras sitt motstånd mot EU:s gränspolitik, mot Frontex och Dublinförordningen. En verklighet där personer och organisationer går samman och skapar alternativa vårdinrättningar för människor som Europas stater nekar vård, där asylsökande och papperslösa i Berlin ockuperar Oranienplatz när staden försöker riva deras tillfälliga bostäder. I Sverige samlades förra året människor i en massdemonstration mot rasism i Kärrtorp i Stockholm och Malmöborna intog gatorna för att visa sitt stöd för de feminister och antirasister som blev utsatta för mordförsök av nazister på Möllevångstorget den 8 mars. Det är bara några exempel på den antirasistiska rörelse som växer sig allt starkare runt om i Sverige och Europa, en rörelse som vägrar se på när det förs en politik som gör skillnad på människor endast baserat på föreställningar om ras och var en person råkar vara född. En rörelse som menar allvar med alla människors lika värde.

När vi nu ser hur rasismen tar allt mer makt över de parlamentariska verktygen, då måste vi ta makten över andra verktyg. När medier visar på sin historielöshet genom att rapportera om den rasistiska invasionen

av EU-parlamentet som vore det nästan vilket valresultat som helst och genom sin så kallade neutralitet låter våldsideo­logier stå oemotsagda. Då måste vi använda de kanaler vi har tillgång till för att göra motstånd mot den politik som ger sig på de mest utsatta i samhället. Vi måste gå ut på gatorna och manifester­a vår vägran och våra drömmar. Vi måste göra konst, skriva, demon­strera, skapa nätverk, formera oss och formulera strategier som vägrar anpassa sig efter en rasistisk människosyn, som istället grundas på verklig respekt för mänskliga rättigheter.

Låt därför valresultatet bli en smärtsam påminnelse om det akuta i situationen, en påminnelse om vilka krafter som idag har inflytande över politiken. Hitler valdes in i det tyska parlamentet genom demokratiska val, vi vet alla vad organiserad parlamentarisk rasism kan få för konsekvenser. Framtiden kommer döma oss hårt om vi inte sätter stopp för det Europa som redan idag låser in oskyldiga, splittrar familjer och låter människor drunkna i Medelhavet. ✘

